

Viisi Vuodenaikaa

Kaija Koo

Muistan syksyn ensihetken
Kun kesä nukkui hiljaa pois
Sanoit että pienen retken
Ominpäin kai tehdä vois

Kun on niin paljon katseltavaa
On pakko uskaltaa
Ei hyppyä tuntemattomaan
Voi tehdä askel kerrallaan
Ei ollenkaan

Olisitpa täällä kun on syksy
Ja mun mieleni sohjoinen
Se näitä teitäni sulkee
Eikä edes keväällä
Tunnu kääntyvän tämä tuuleni pohjoinen
Vaan se kauttani kulkee

Muistan syksyn ensi hetken
Kun kesä nukkui hiljaa pois
Sanoit että oman retken
Sinä teet ja se aikaa viedä vois

Silloin joutuu lähtemään
Kun ei pysty ollenkaan
Lähtemästä kieltäytymään
Ne on pikku lähtöjä ennen sitä suurempaa

Olisitpa täällä...

Olisitpa täällä kun on kesä
Ja itseltäni katoilen
Ja sitten löydän taas jälleen
Vaikka olet etäällä
Ehkä talvi ja sinä saavutte hiljalleen
Ja minä siirryn vuodenaajoissa viidenteen